

Ce este medierea ?

Ce este medierea ?

Art. 1 din Legea 192/2006 definește medierea ca “o modalitate de soluționare a conflictelor pe cale amiabilă, cu ajutorul unei terte persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate, confidențialitate și având liberul consimțământ al părților”, prin urmare, medierea oferă o alternativă la soluționarea unui conflict pe cale judecătorească.

Sintagmele “pe cale amiabilă” și “având liberul consimțământ al părților”, semnifică faptul că medierea poate avea loc numai dacă ambele părți consimt să apeleze la această procedură, iar negocierile, discuțiile care au loc între părți în cadrul medierii se desfășoară în termeni cât se poate de civilizați și de concilianți, acordul la care se ajunge fiind convenabil ambelor părți.

Medierea trebuie să se desfășoare, potrivit legii, în condiții de neutralitate și imparțialitate, ceea ce înseamnă că mediatorul nu este, în procedura medierii, aparator al niciuneia dintre părți. El nu dă soluții, nu are putere de decizie privind conținutul înțelegerii, ci doar veghează ca înțelegerea părților să nu încalce dispozițiile legale și încurajează părțile să păstreze un ton civilizat, să discute constructiv și să ofere concesii reciproce.

Medierea se desfășoară în condiții de confidențialitate, adică, spre deosebire de litigiile deduse judecătii în fața instanțelor, când dezbaterile au loc public, în fața tuturor celor prezenți în sală, iar soluția este de asemenea publică, fiind citită în ședința publică și redactată într-o conștință la care are acces oricine, în cazul medierii totul este

confidential, incepand cu identitatea partilor pe care mediatorul nu o poate dezvalui decat daca partile consimt in acest sens, si continuand cu detaliile conflictului, discutiile pe marginea conflictului, discutiile partilor in cadrul sedintei de mediere, etc. Astfel, toate sustinerile facute pe parcursul medierii de catre partile aflate in conflict, de catre mediator si de catre orice alta persoana care participa la mediere, au caracter confidential fata de terti si nu pot fi folosite ca probe in cadrul unei proceduri judiciare sau arbitrale, cu exceptia cazului in care partile convin altfel, ori legea prevede contrariul.

Mediatorul va atrage atentia persoanelor care participa la mediere asupra obligatiei de pastrare a confidentialitatii si le va putea solicita partilor semnarea unui acord de confidentialitate.

Mediatorul este obligat sa pastreze confidentialitatea informatiilor de care ia cunostinta in cursul activitatii de mediere, precum si cu privire la documentele intocmite sau care i-au fost predate de catre parti pe parcursul medierii, chiar si dupa incetarea functiei sale.

Medierea se bazeaza pe increderea pe care partile o acorda mediatorului, ca persoana apta sa faciliteze negocierile dintre ele si sa le sprijine pentru solutionarea conflictului, prin obtinerea unei solutii reciproc convenabile, eficiente si durabile, precum si pe cooperarea partilor.

SCOPUL medierii este ca prin negociere partile sa ajunga la o solutie avantajoasa pentru ambele parti, care sa poata fi pusa in aplicare si pe care partile sa o respecte de bunavoie.

Medierea reprezinta o activitate de interes public (art. 4 alin.1 din legea 192/2006). Interesul public este definit ca acel interes care implica garantarea si respectarea de catre institutiile si autoritatile publice a drepturilor, libertatilor si intereselor legitime ale cetatenilor,

recunoscute de Constitutie, legislatia interna si tratatele internationale la care Romania este parte, precum si indeplinirea atributiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficientei, eficacitatii si economicitatii cheltuirii resurselor.